

K

Nr. 1 mai 1994

IKKERTEN

Forsidebilde: Aleksanderstuseteren. Framom står fra venstre: Marianne, Asbjørn Due, Brynhild. Asbjørn Due løfter meg. Bak ser vi litt av Rønningsseteren. (Bildet utlånt av Helge Lund)

Barndomsminner frå Lundasetran

Av Helge Lund

Mine 7 første leveår, frå 1933 til 1940, fekk eg for det meste på Lund, i Aleksanderstua hos Marianne og Johan Edvard. Det var foreldra til far min, Aslak.

Kvar sumar var dei på setran frå Lundagardan, og eg fekk vera med dit. Eg trur første gongen var i 1937, siste gongen 1941.

Krøttera vart ført landverts, men eg fekk vera med føringsprama. Med hest og darris vart utstyret køyrt til Båstøa, der hadde Tormod og Lorn's Storøya prama og motorbåten. Vi måtte bera ombord det vi skulle ha med, separatorar, kinner, dallar, osv. Det vart mange vendingar for store og små. Og vi måtte halda styr på sakene fra kvar gard så det ikkje vart blanda. Så gjekk det for sakte fart inn Fjerangen. Det vart som i eventyret. Innerst inne i Fjerangen var det flo og fjære som avgjorde kor vi kunne leggja til, det var som regel ved Leinningshammaren. Derifrå var det eit godt stykke opp til setra, og alt måtte berast.

Dei første sumarane var det Marianne som var setertaus, det siste året Brynhild, faster. Eg fekk vera hos dei heile sumarane, og stemningane frå livet der vil eg bera med meg så lenge eg lever. Seterhuset for Aleksanderstua låg nokså i midta på vollen. I vest låg fjøsa på rekke og rad ut mot ein bergskrent ned til Mikilengmyra. I nord, bak oss, låg Rønningseldhuset. Der setra Olga Halsen. I aust låg Guntvedteldhuset og Litlengeldhuset. I sørvest nede i bakken sto Bakkaneldhuset, og der står framleis Båstøeldhuset. Så vidt eg hugsar var det Kjellaug og Ingebjørg som setra frå Litlenget, Gerd frå Guntvedtstun, Marta frå Bakkan og Anna frå Båstøa.

Eldhuset hadde torvtak, og det var ikkje alltid tett. Over inngangsdøra var taket bygd fram til ein overbygd svalgang, omlag 1m brei. Inne i huset var det to rom, det første var størst, der budde vi. Der sto sengebenken med lokk på , bord og krakkar, og ein vedovn. Eg hugsar spesielt ein krakk med tre bein, der alle beina var laga av krokute røter. I plata var det skore inn mange namn og årstal. Farmor og eg låg i sengebenken. Eg måtte liggja innerst for ho skulle tidleg opp og melka. Eg kan enno hugsas at eg som regel vakna av kuraut og skrangling med melkebøtter. Var det godt ver kunne eg liggja i benken og sjå på korleis sola jaga doggen utav graset nedover setervollen. Når så farmor

kom inn var det "sildræppi" å få. Melka vart separert inne i det minste romet i eldhuset. Det var eit lagerrom for melk og ferdige produkt frå kjerning og ysting.

Aleksanderstuseteren med tvillingbrørne Johan og Gunnar, og meg. I bakgrunnen Guntvedteldhuset. Bildet tatt 1943. (Bildet utlånt av Helge Lund)

Dagene var travle for setertausene. Dei måtte ta hand om melka og separere, kjerne, yste og koke møssmør (lage brunost). Det beste dei laga, syntes eg, var gomme. Lems og gomme var kaffematen. Men eg fekk melk, både søtmelk, kjernmelk og rømme. Kvart eldhus hadde eit lite hus ved sida av der kokinga foregjeikk, Skytta. Der gjaldt det om å ha rett varmen, og det måtte vera tørr ved i alle utgåver der. Eg fekk jobb å halda farmor med tørr kvist. Det fann eg i skogen etter tømmerhogginga som hadde vore. Men det var ikkje alltid eg passa jobben, så måtte farmor henta ved sjølv.

Tida på setran fall aldri lang for meg. Når farmor arbeidde, song ho. Og ho lærte meg mange songar, alle vera. Dei eg hugsar best er : Eg veit ei lita jente, Den fyrste song, Blåmann, Blåmann, og Fola, Fola Blakken.

Og eg gjekk på besøk til dei andre på setran, og fekk alltid noko godt. Men farmor var nøye med at tida ikkje vart kasta bort. Når blåbæra var modne, var det å nytta kvar stund til blåbærplukking. Men det arta seg slik at vi kvar dag skulle plukka 1 literboks med bær. Vi brukte boksar som det hadde vore kaustikssoda i, hugsar eg, og farmor hadde ein literboks, eg hadde ein halvliterboks. Den skulle vi plukka full, kvar dag. Det gjekk bra mens det var mykje bær, men eg hugsar det røynte på tolmodet når det etter kvart vart mindre å finna. Ein ting hadde farmor respekt for, hoggormen. Eg fekk streng beskjed om å sjå meg for når eg var ute og gjekk. Ein dag på blåbærleiting var det ein hoggorm som låg og sola seg i trappen bakom setran. Farmor kom opp trappen, og fekk seg nok ein støkk da ho såg han. Det vart slutt på bærplukkinga den dagen.

Det var elles ofte det kom besøk på setran, og det var avveksling. Torkjell Guntvedt tok meg med på fising i Trongfjordvatnet. Trygve kom ofte, han hadde nok forskjellig å gjera som vi på setran ikkje vann på. Det var reparasjonar, vedarbeid osv.

Ein sumar låg det ein snøfleck attmed Stordalsklompen. Eg påstod at det måtte vere eit hol i fjellet, og ga meg ikkje på det. Da sa Trygve at vi måtte gå dit og sjå på dette "holet" . Det vart ein drøy tur, men eg fekk nok snø til ein liten snøballkrig midt på sumaren.

Eit år fekk vi besøk frå Abelvær. Det var ein kutter som kom inn og dei hadde med seg kvalkjøtt som dei ville bytte i ost og smør. Eg trur dette måtte vera sumaren 1941. Eg veit ikkje om det vart noko handel.

Stort sett hugsar eg ikkje anna enn at det var godvær heile sumaren på setran. Kyrne gjekk til skogs om dagen , og kom som regel sjølv heim til melking. Best hugsar eg ei ku frå Båstøa som heitte Marsløv, og våres kyr Dolsi og Gisken. Men kvar gård hadde 3-4 kyr på setran.

Dersom vi på setran skulle ha kontakt med dei heime, var det å gå til Oterbekken og ringe. Dei hadde telefon, og eg var med dit og fekk treffe dei gamle der, fleire gonger. Men åleine fekk eg ikkje gå, for vi måtte over Seterelva. Den var ofte stor når det var flo sjø.

Berre goddager var det nok ikkje på setran. Eg hugsar ein gong Brynhild setra, vi måtte gå heim til Lund med ei ku som var sjuk. Vi starta noko seint på dagen, og eg vart sliten av turen. Da vi kom ned Ilkleiva var det skumt og for oss alle tre vanskelig å gå. Brynhild sa eg måtte ta tak i kurompa, og ikkje sleppe den. Slik hugsar eg det gjekk over Breivika og til Kroken. Men da var det nokså mørkt. Da vi kom inn i kjøkkenet på Aleksanderstua var eg forferdelig sliten. Turen frå kroken og heim har eg ikkje noko minne om, men sannsynligvis må eg ha halde hardt om kurompa.

Eit anna minne eg har frå setran, er eit forferdelig torever. Eg trur det må ha vore det første toreveret eg opplevde, for eg sto i svalgangen på setereldhuset og såg lynglimta og høyrde bulderet, og eg syntes det var berre moro, i alle fall spennande. Men brått kom eit forferdelig smell og glimt. Lynet slo ned i ei stor gran like nedanfor Båstøldhuset, og splintra treet langt nedover stammen. Dette kom som eit slag på meg, kanskje var det lufttrykket også, for eg ramla bakover og sette meg i ei full vassbøtte som sto der. Die som såg det synes det var morro, men det syntes ikkje eg. Dessutan trur eg alle var glade for at lynet hadde slått ned der det gjorde og ikkje i noko hus.

Heimferda frå setran hugsar eg ikkje så mykje av, anna enn at det var trist at sumaren var over. Dyra derimot trur eg ikkje hadde noko imot å dra, for det var langt etter maten etter kvart.

Eg byrja på skulen hausten 1940. Da døydde også farfar. Krigen hadde komi, eg reiste til Sparbu saman med farmor, gjennom krigsherja byar i Namsos og Steinkjer. Kontrasten mellom idyll og øydelegging var sterk.

Født:

Hilde og Knut Storø fikk en gutt 11-2-94.
Familien er bosatt i Namsos

FLAGGET av Jon Smines

Her står Jon Smines Åsgeir Sundan og Randi Lund Stora med det gamle flagget som har sin spesielle historie. (Bildet tatt av Johan Smines).

Noen har kanskje undret seg over det gamle, falmete og værslitte flagget som skolebarna bærer i syttende maitoget.

Det har sin historie:

Den begynte seinsommeren 1944 ved en idyllisk innsjø som heter Yngaren i det vakre og frodige Södermanland i Sverige. Der var det bygget en norsk militærforlegning og i løpet av august ble det satt opp en bataljon med norske soldater. Vi kalte stedet Ekersta, fordi det sto ei kjempestor innhol eik ved innkjærsla til leiren.

Det manglet ikke på motivasjon under øvelsene. Vår kompanisjef, som ved siden av å være vernepliktig offiser, også var jurist, var litt av en filosof. For å gi øvelsene et lite ekstra puff, satte han igang med konkurranser i militære ferdigheter mellom troppene. Premien var et flagg. Den tropp som hadde de beste samlede resultater en måned, fikk beholde flagget til neste måneds konkurranser var avgjort. Og tre måneders seier ga flagget til odel og eie.

Den iver soldatene la i kampen om flagget anskueliggjorde bedre enn noen annen beskrivelse, den symbolverdi som flagget den gang hadde.

I oktober ble bataljonen flyttet til Dalarne, til et sted som heter Furudal, omkring tre mil nord for Siljan. Der var en nybygd leir, og der kunne vi, etter å ha bygget en skytebane, begynne med skyteøvelser. (Banen ligger der ennå, i brukbar stand.)

I de vide furuskogene var ideelle forhold for vinterøvelser. Nye momenter kom inn i treninga; pulker med telt, maskingeværer og bombekastere hang med nær sagt over alt. Og ferdighetene i å bruke dette utstyret ble med i konkurransen om flagget. Rekorden i å sette opp telt kom ned i 58 sek. når en slapp å måke snø.

Et stykke ut på vinteren ble flagget tredje tropps eiendom, og hang siden hver dag på tverrenden av brakka. Det kom opp ved flaggsignal og ble tatt inn like presis. Så vidt jeg vet, ble det aldri satt opp noen turliste for dette, det ordnet seg bare sjøl.

Seinhøstes ble troppsjefen vår beordret til en annen tjeneste, og ettersom jeg like i forvegen hadde fått sersjants grad, så fikk jeg ansvaret for troppen helt fram til heimreise først i mai. Vinteren gikk, og i april ble det holdt en større feltmanøver i Halsingland, hvor omkring 6.000 norske soldater deltok. Noe over tre bataljoner var da allerede sendt til, eller var undervegs til Finnmark gjennom Finland. Manøveren ble kalt selve generalprøven.

Det var klart at det tyske sammenbrudd bare var et tidsspørsmål, men det som kanskje opptok en mest, var hva de 400.000 tyskere i " Festung Norwegen " aktet å foreta seg på sammenbruddets dag.

Oppbruddsstemning alt er pakket og gjort klart for avreisen til Norge 7. mai 1945. (Bildet utlånt av Jon Smines).

De første dagene i mai ble alt feltutstyr ettersett og komplettert , og kvelden den 7.mai var alt opplastet på tog på Furudal stasjon, inkludert lastebiler og åtti hester.

Togturen fra grensa og inn til Oslo den 10.mai var en eneste sammenhengende folkefest, med stopp på nesten hver eneste stasjon. Godt synlig, utenpå tredje tropp sin vogn, hang flagget. Siden vaiet det fra brakka i Ullevålsleiren, dit vi kom om kvelden, bare ei time etter at Gestapo hadde marsjert ut.

Den 13.mai kom kronprins Olav heim fra England. Vår bataljon dannet espalier på Karl Johan. Og flagget var med.

Og den 17.mai hang flagget på vaktstua i Slottsparken, for tredje tropp overtok slottsvakta klokka 1300. Vi ble satt til å holde sperring foran slottet

for å holde folkehavet på litt avstand. Sammen med oss var ei avdeling fra milorg. Men da kronprinsen kom ut på balkongen, raknet sperringa Ei lita jente smatt mellom oss og inn på Slottsplassen, og da mora smatt etter for hente jenta , læsnet skredet og snart var vakta en del av folkehavet.

Flagget fulgte oss siden til Voss i slutten av mai, til Bergen i juli og til Porsgrunn og Brevik i september.

Vakt over tyske etterlatenskaper var ikke det vi var trenet opp til, så tida falt oss etterhvert lang.

Ut på hæsten kom jeg inn på befalsskole. Meninga var å få noe utbytte av den plikttjeneste som vi med befals grad var stilt i utsikt.

En råkald desemberdag på Terningmoen ved Elverum, mottok jeg en postpakke med et flagg, pent innpakket i cellofan. Noen hyggelige ord fra en av lagførerne fortalte at sjuende feltbataljon i Grenlandsområdet var oppløst, og at tredje tropp med dette overlot meg flagget.

Siden lå flagget i ei kommodeskuff i tjuefem år. Men der kunne ikke dette klenodiet ligge.

Skolebarna var de mest nærliggende til å ta vare på det, så nå er det deres og skolens eiendom.

Måtte de holde det norske flagg i ære og bli like glad i det som vi var!

17.mai feiring på Lund

- ♦ 1300 Barnetog
- ♦ Etterpå tradisjonell servering, allsang.
- ♦ Leker for store og små
- ♦ Natursti
- ♦ Arrangementskomite : Eldrid, Fides, Anna, Sverre Johan, Håvard, Frits, Kjellaug, Jon og Arne.

Fornminnesti på Smineset

Av Johan Smines

Ål fjor høst var det en kulturminnebefaring i Smineset, hvor en del personer fra kommune og fylkeskonservator deltok.

Denne befarings var en av flere i Nærøy for å få oversikt over kulturminnene, og å planlegge satsningsområder for bevaring og tilrettelegging for almenheten. De som deltok på befarings ble overrasket over at det var så mange fornminner samlet på et forsåvidt begrenset område, og at de i tid spente fra steinalderen (4.500-5.000 år siden) og fram mot våre dager.

Arkeologene mener at det har vært sammenhengende bosetning på Smineset fra da og frem til idag.

Fylkesarkeolog Sigmund Alsaker og daværende kulturkonsulent i Nærøy, Genberg, oppfordret grendelaget til å planlegge og søke om midler til å opparbeide en fornminnesti.

Dette har vi nå brukt vinteren på, og vi har pr. idag fått 20.000.- i friluftsmidler fra fylkeskommunen. Vi skal søke flere instanser om penger for å fullfinansiere prosjektet, som vi har kostnadsberegnet til 112.000.- (derav 30.000.- i egeninnsats). Men vi har nå fått penger så vi kan starte opp i vår.

Smineset ble dessverre ikke noe kommunalt satsningsområde, der sto Nærøya og Nærøykirka for sterkt, men vi har fått så mye positiv respons på opplegget at vi er ikke i tvil om at det er verdt å satse på å få det til.

For å si litt om formålet med tiltaket så er det ment å være et tilbud til både lokalbefolkning og tilreisende hvor lokal bosettings og kulturhistorie kombineres med aktivitet, trivsel og miljø. Det er også en god anledning til å vedlikeholde disse kulturminnene for fremtiden.

Utgangspunkt for stien blir en parkeringsplass rett vest for innjorda. Her blir det satt opp en stor informasjonstavle med kart over stien og fornminnene. Det blir også informasjon om fornminner ellers i Smines - Lund området, samt geografisk utvikling.

Fra parkeringsplassen går stien over jorda til Blakkhaugen, som består av en rundrøys og en båthaug, der det vil være rasteplass med bord og benker.

Videre fortsetter stien langs gårdsveien og opp til en steinalderboplass ovenfor gårdene. Derfra bort til bekken og ned langs den til riksveien. Her har vi passert to jernvinner som ligger ved bekken. Stien vil så krysse riksvegen og følge langs dens nedre kant til en bautastein tre rundrøyser og videre til en nausttomt.

Siste del av stien vil gå i skogsterreng og passerer tilsammen 8 rundrøyser og en båthaug.

Oppe på et høydepunkt i denne delen vil det også bli rasteplass, herfra er det en fin utsikt over Folla og innover Fjerangen. Slutten av stien går i skogsterreng langs riksvegen til et naturlig kryssningspunkt mot parkeringsplassen.

Ved alle fornminnene som inngår i stien vil det bli satt opp skilt med informasjon på norsk, engelsk og tysk.

Oversikt over registrerte fornminner som inngår i stien:

- ◆ Gravhauger - post 1,7,9 og 10 (ca 15 rundrøyser og 2 båthauger).
- ◆ Gårdshaug - post 2 (møddingdunge)
- ◆ Heller - post 3 (steinalderboplass)
- ◆ Plasser med sundbrent stein fra ildsteder.
- ◆ Kullmiler.
- ◆ Jernvinner - post 4 og 5
- ◆ Bautastein - post 6
- ◆ Nausttomt - post 8

Det er også funnet en del gjenstander på gårdene som er blitt samlet, mesteparten er blitt levert inn , men noe ligger fortsatt på gården.

Av det som er funnet, kan nevnes: Vevlodd, flintfragmenter, skiferkniver, jernslag, stort bryne, fiskesøkke, klebersteinsspinneshjul (emne), steinøks (gått tapt), rester etter kullmiler.

Grendelaget har også planlagt ,under forutsetning av at vi får midler, å utarbeide en brosjyre som gir en bredere informasjon om bygdas kulturminner som helhet. Dette skriftet har vi tenkt å få mest mulig faglig hjelp til å utarbeide slik at det får et faglig, men samtidig lett forståelig innhold.

Telefon 74 27 23 22 - Telefax 74 27 18 22

Boks 364 - 7801 Namsos

Øivind Johansen
expert

NAMSOS 74 27 24 34 - 74 27 38 55

**Byens største
utvalg i CD-plater
og spillere!**

DETTE BLADET ER SKREVET OG REDIGERT

MED DATAUTSTYR LEVERT AV

Karoliussen * Libris

Havnegt. 19, 7800 NAMSOS, tlf. 74 27 20 80 - 74 27 20 81

BARNESIDER

VÅRLIG BORDPYNT AV PAPIR

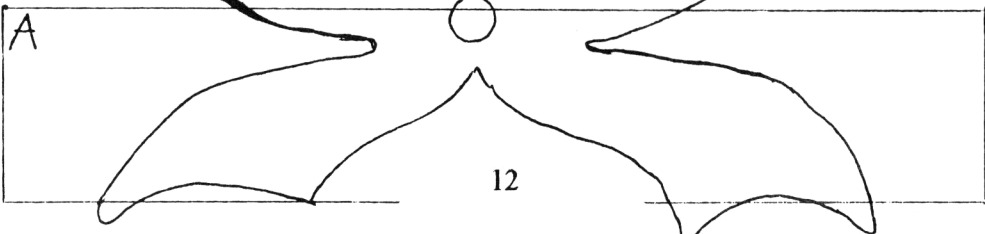
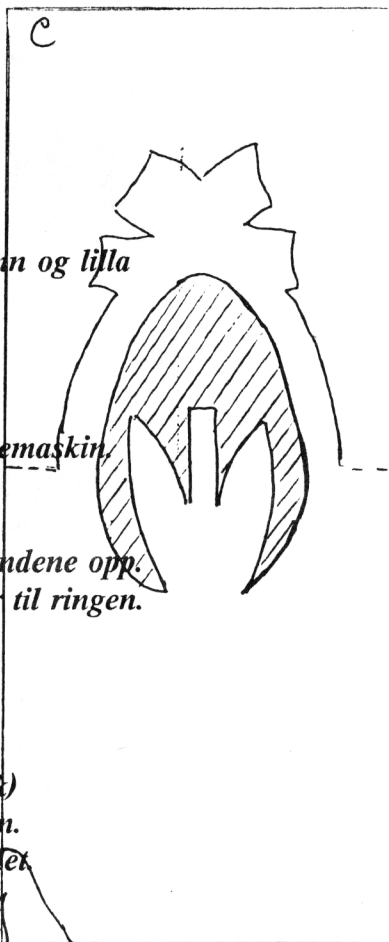
Du trenger: Saks, heftemaskin, lim, grønn og lilla kartong (tegnekartong)

Serviettring:

- * Klipp modell A i grønn kartong.
- * Heft den sammen til en ring med heftemaskin.
- * Klipp modell B i lilla kartong.
- * Lim på en grønn prikk.
- * Lim sløyfen på ringen og brett sløyfeendene opp.
- * Bruk en serviett med farge som passer til ringen.

Bordkort:

- * Klipp modell C i grønn kartong.
- * Det skraverte feltet skjæres bort.
- * Klipp ut modell D i lilla kartong. (2 stk)
- * Lim tulipanene sammen over stengelen.
- * Brett kortet slik at det kan stå på bordet.
- * Skriv på navn.

Mor: Hvor er karakterboka di?

*Per: Jeg lånte den bort til
Olemann.*

Mor: Hvorfor det?

*Per: Jo, fordi han skulle
skremme foreldrene sine.*

Babyprat

*- Hva heter lillebroren din?
- Aner ikke. Det er umulig å
forstå hva han sier.*

Ja, vi elsker dette landet som det stiger frem

Å eg veit meg eit land langt der oppe mot nord

No livnar det i lundar, no lauvast det i li,

Mellom bakkar og berg utmed havet

Fagert er landet du oss gav, Herre vår Gud og vår Fader,

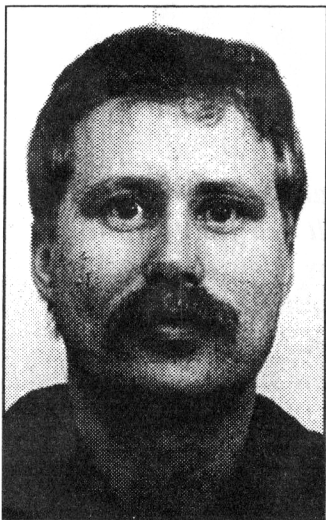
Gud signe vårt dyre fedreland, og lat det som hagen bløma.

Svar:

*- og vinter for vårsol røma!
- signar vårt land i nord og sud, såleis di åsyn lyser, Gud,
- der han sjølv heve tjuftene grave
- den heile skapning stundar no fram til sumars tid
- der mitt hjarta er fest med dei finaste band
- og den saganatt som senker drøyme på vår jord,*

Hvordan begynner disse sangene?

KJENNER DU NASJONALSANGENE VÅRE?

Doktorgrad på molekyldynamikk

øSitat fra Nortrønderen og Namdalen
10/2-94

Sivilingeniør Jørn Aslak Amundsen (bildet) (31) fra Lund i Nærøy har tatt doktor ingeniørgraden ved Norges tekniske høgskole med en avhandling om molekyldynamikk.

Molekyldynamikk beskriver hvordan molekylene beveger seg i forhold til hverandre over lengre tid og er et viktig verktøy for å framskaffe og bekrefte ny

viten innen fysikk, kjemi og medisinsk forskning. Dette er tildels svært regnekrevende.

Kjemiberegninger legger beslag på rundt en firedel av regnetiden ved verdens superdatamaskiner. Molekyldynamikk og beslektede beregninger står for en vesentlig del av denne tiden. Med dette som utgangspunkt har man ønsket å studere beregningsproblemet fra et numerisk og datateknisk synspunkt for å oppnå kvalitativt bedre resultater på kortere tid.

Amundsens doktorgradsarbeid utleder matematiske resultater og presenterer en regnemaskinmetode for mer presise og effektive beregninger på datamaskin. Koden kan spre beregningene over maskiner av forskjellig type for å utnytte lokalt utstyr mer effektivt.

Avhandlingen har tittelen "Distribuert og parallell hamiltonsk molekyldynamikk". Den er utført ved Institutt for matematiske fag med professor Syvert P. Nørsett som hovedfaglærer.

Jørn Aslak Amundsen ble utdannet ved Fakultet for fysikk og matematikk i 1987. Han er ansatt som forsker ved Sintef Industriell matematikk.

4H tur til Val landbruksskole Av Egil Rørmark

p Her er en av severdighetene på Val sluggern Napoleon på 250 kg! Blir her stelt litt med av Egil og Georgios. (Foto: Borghild Sundan)

Lørdag 9. april reiste LUSA 4H på tur til Val landbruksskole. I alt var vi sju barn og tre voksne som var med.

Når vi kom dit ble vi først vist rundt i fjøset, der så vi på sauene og kyrne.

Her var mange kyr så melketanken var på hele 2500 liter.

Etterpå gikk vi ut for å se på traktorene. Derfra gikk turen til grisehuset der sjefen het Napoleon og var 250kg med svor og bust. Lukta her var slettes ikke god! Vi fikk også lov til å ri på hestene, noe som var morsomt. Hestene het Hera og August.

Servering ble det også, boller og saft på alle.

En tur til laksoppdrettet i Hestvika ble det også tid til.

Derfra kjørte vi til pottemakeriet på Strand og så på det de lagde der. Videre gikk ferden til vevstua, der det var både nye og gamle ting. Vi hadde fint vær hele dagen og det ble en opplevelsесrik tur for oss alle.

Takk til gammelredaktøren

fra den nye

ØKIKKERTEN har nå bestått i snart 8 år, i 6 av dem har Harald Grøtting vært ansvarlig redaktør for bladet. KIKKERTEN fikk en positiv mottagelse både i bygda og ganske snart hos utflytta sambygdinger og slektninger av dem. Dette har resultert i at abonnementstallet idag er over 160, noe som vi syns er meget bra. Profilen til KIKKERTEN ble et lokalhistorisk og samtidsskrift, den stilen har vist seg å falle i god smak.

Den som helt klart har gjort KIKKERTEN så populær og nyttig som historisk skrift er Harald. Uten hans interesse og skriveferdighet hadde ikke bladet vært det det er idag. Han fikk satt igang en hel del skriveføre personer som har levert mye stoff til KIKKERTEN opp gjennom tida, og ikke minst samlet han stoff selv og skrev en god del. Han gjorde etter hvert mesteparten av arbeidet selv, noe som sammen med en endring i livssituasjonen (familieøkning) gjorde at han så seg nødt til å slutte.

Vi i den nye redaksjonen vil på vegne av leserne og oss selv takke Harald for arbeidet med KIKKERTEN.

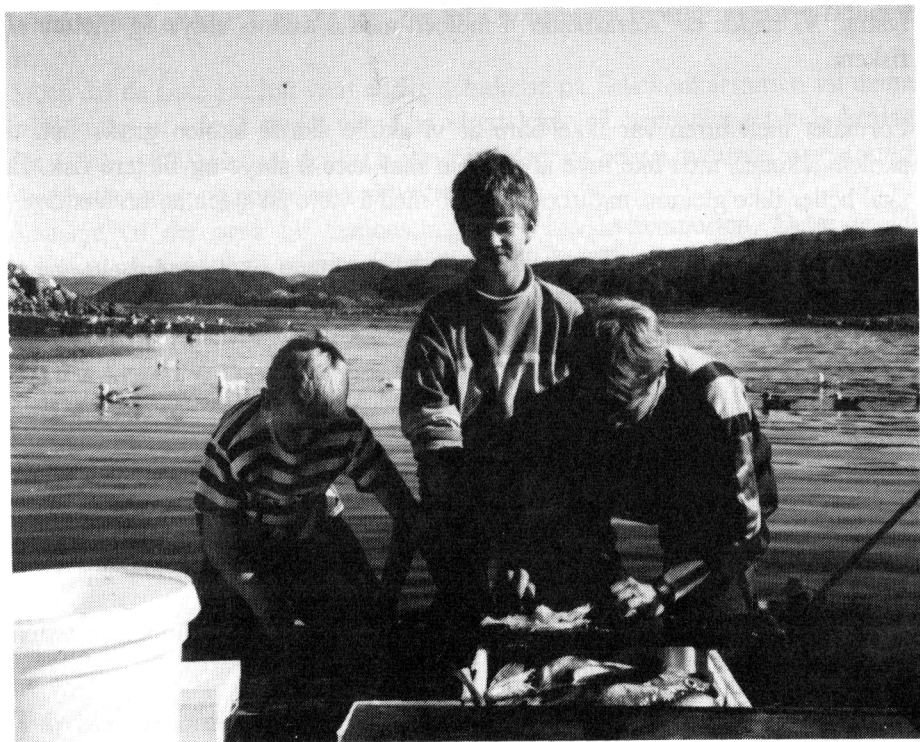
Ny redaksjon

Jeg (Johan Smines) sa meg villig til å ta på meg ansvaret for utgivelsen av KIKKERTEN da ingen andre gikk å overtale. Reidunn Smines fortsetter med barnesidene , som hun har hatt siden starten og Rolf Jensen fortsetter som redaksjonsmedlem.

Vi sammen håper å kunne følge opp KIKKERTEN på best mulig måte så tradisjonen holdes i hevd. Håper også at mange tar pennen fatt og sender stoff til oss om både smått og stort, nytt og gammelt!

Heimkunnskap med fisk

Av Randi Lund Storrø

Fiskearbeide på flytekaia i moloen Sten Ivar Svein og Erlend hadde mye å gjøre. Måkene nyttet høve til en enkel servering.

De tre siste årene har elevene i 6. og 7. klasse ved Lund skole skaffet fisk til skolekjøkkenet selv. Elevene synest dette var en fin avveksling til den tradisjonelle undervisningen .

Vi har en samarbeidsvillig vaktmester som stiller både fiskeredskaper og båt til vår disposisjon.

Torsdag 10. sept. satte Hans ut en "garnpart" som vi skulle trekke fredag. Værgudene var med oss, solskinn og nesten stille. Spenningen var stor da vi begynte å dra garna. Kom vi til å få like mye som i fjor? Vi fikk også erfare at å dra fiskegarn ikke var helt lett.

Sannelig ble det bra med fisk, riktig mye. Torsk, hyse, lyr, lange, brosme og lysing. Vi hadde et "storarbeide" i moloen med å avtine, sløye og filetere all fisken.

Formålet med turen var ikke bare at vi skulle skaffe skolen gratis fisk til skolekjækkenet, men like mye at elevene skal lære å sløye og filetere fisk. En skal heller ikke glemme naturopplevelsen med å være på sjøen en fin høstdag.

Uka etter serverte Erlend, Svein og Sten Ivar middag til de andre elevene på skolen. Menyen var nysaltet brosme og lange med bacon og annet tilbehør.

Lunddagen 2 og 3 juli - 94

Lørdag kl. 12 - 1800 : Aktiviteter for barn og voksne på idrettsbanen

kl. 2100 : Dans i Lund grendehus til musikk av Jubelkvartetten
Inngang kr. 80,-

Søndag : Turmarsj Fjerangen rundt
Start på idrettsbanen kl. 1100 - 1300
Distanse 10 og 20 km.
IVV stempling
Startgebyr voksne kr. 35,-
barn kr. 25,-

Lund IL s arrangementer forsommeren 94

Lunddagen 1994

Av Rolf Jensen

Lunddagen i år blir 2. og 3. juli, det vil i år bli noen forandringer fra tidligere år.

Siden det de siste åra har vært dårlig deltakelse på fiskekonkurransen vil denne øbli kuttet ut i år. I stedet vil vi ha idrettsleker på baneanlegget hele lørdagen fra 1100 - 1800. Her vil det bli friidrettsøvelser på banen, natursti, orientering, skotthyllkasting og andre små aktiviteter.

Kanskje vil det også bli demonstrasjon av bueskyttersporten. Dette er litt usikkert nå, men det kommer antakelig folk fra Trondheim for å presentere sporten. Foruten dette blir det salg av mat og kaffe ved banen hele dagen.

Lørdag kveld blir det dans i grendehuset med god musikk.

Søndag blir det turmarsjen Fjerangen rundt, her har vi også en kort løype langs veien på 10 km.

Turmarsjen er godkjent IVV marsj så vi venter stor deltakelse der. I fjor hadde vi jo hele 140 deltakere og det ventes flere i år.

Nytt av året er Fjerangen rundt -pinsen. Det er lagd 300 pins med motiv fra Fjerangen og den vil bli å få kjøpt under Lunddagen.

I år blir det ordnet plasser for Campingvogner under dagene. Vi håper på denne måten at det kommer flere hit.

Vi ønsker alle velkommen til en hyggelig familiehelg på Lund!

Folk i form dagen

Onsdag 25. mai fra kl. 1800 og utover

Det vil bli holdt friidrettsøvelser på banen med diplomer til ungene og muligheter for å få kjøpt deltakermerket. det blir også muligheter til å gå turmarsj for de som mangler noen av OL merkene. Mat og kaffesalg!
Velkommen til en hyggelig kveld!

Her ser vi det nye klubbhuset på idrettsbanen. Det blir nå tilholdsstedet for arrangementskomiteen under Lunddagene.

Merking av turløypa rundt Fjerangen

Lund IL skal nå før Lunddagan merke løypa rundt Fjerangen med fastmerker. Det trengs etter den store deltakelsen vi hadde i fjor da ca 140 stk. gikk, og de fleste var ukjente. Slik deltakelse kan vi fortsatt vente og da krever det en godt merket løype.

Løypa vil bli merket fra banen rundt Bremneset, over brua og rundt Fjerangen. Den vil få avstands skilt for hver km. , navneskilt der det trengs og pilanvisninger til andre stier og fornminner.

Ved banen og siden også ved hytteparkeringa i Smineset vil det bli satt opp et stort oversiktskart. Skiltene blir lagd i furu med utfreset tekst. De blir

oljebehandlet og skrudd fast til impregnererstolper. Oversiktskartene blir freset ut i vannfastfiner og plassert som en informasjonstavle.

Alt arbeidet med skiltlaging og utplassering vil bli gjort på dugnad. De materielle utgiftene håper vi å få offentlige midler, men vi har ikke tid til å vente på det.

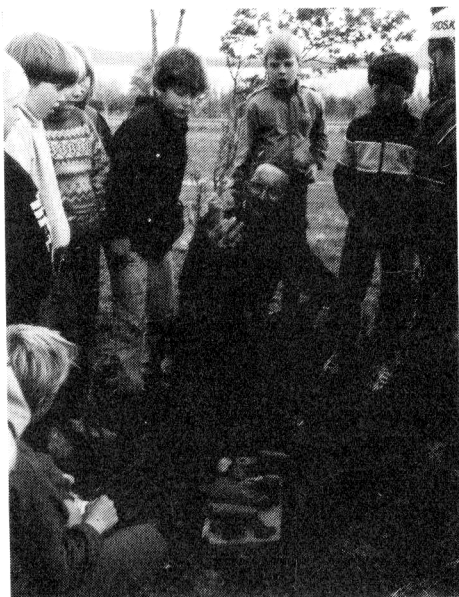
Idrettslaget håper denne merkinga kan gjøre stor nytte i mange år fremover og ønsker alle velkommen til en nymerket løype sist i juni.

Turorienteringssesongen er klar månedsskille mai - juni

Turorienteringa blir nå klargjort. Det blir opplagt som i fjor med 4-5 poster ved fornminner med en liten forklaring til.

Nytt av året er at mange av postene blir satt slik at de kan nås med terrengsykkel, dette for å friste mange av de yngre ut i terrenget med sykkelen sin. Noen av postene blir satt i nærområdet slik at flest mulig kan være med.

Målet i år er å selge 50 startkonvolutter og å lokke våre hyttebeboere ut i marka. Denne turorienteringa vil være en fin måte å bli kjent i marka på.

Her viser Jon Smines frem litt av gjenstandene som er funnet i jorda på Smines til elever fra Namsos Barneskole. (Foto: Bodil Børset Næss)

SERVICE *Mat*

– for dine daglige innkjøp

LUND HANDEL

TELEFON 74 39 89 66

DIVERSE DAGLIGVARER - BENSIN
TIPPING - LOTTO - PENGELOTTERIET
KIOSK

***UTVIKLING AV NY TYPE
KLOAKKRENSEANLEGG***

Salsnes Filter A/S

7817 SALSNES

Mobiltelef.: 94 78 99 61
Bankgiro: 8671.05.11308

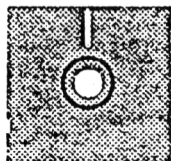

**Vi har Norges mest
ettertraktede lønnskonto.
460 000 nordmenn har valgt
vår bank.**

Postbanken

DIN LOKALE DATA-FORHANDLER

EDB-maskiner, programvare, tekstbehandling,
regnskap/fakturering, økonomisk bistand, m.m.

VELKOMMEN TIL OSS!

Moenbygget, Postboks 111
7971 Kolvereid
Tlf. 74 39 55 55 - Telefax 74 39 58 88

multidata kolvereidas

SMIJERNARTIKLER

Dør-
vridere

Blindhengsler

MØBELBESLAG

VEGG-
DEKOR

Tiur

ÅKLEOPPHENG

Dette er bare noen smakebiter av vårt utvalg.
Stikk innom butikken i Hestmarka
og ta en titt selv.

H. O. Sandberg A/s

KOBBER OG BLIKKENSLAGER
VENTILASJONSENTREPRENØR
7801 NAMSOS

porto

TIL

KIKKERTEN

utgis av A/L Lund grendelag

Redaksjon:

Reidun Smines	tlf. 74398958
Rolf Jensen	tlf. 74398950
Johan Smines	tlf. 74286387

Abonnement 1994 (4 utgaver) kr. 80.-

Annonser: Annonsen kommer med i i 4 utgaver og prisene pr. år er: kr. 350.-for 1/4-s. kr 600.-for 1/2s. og kr. 1.000.- 1/1-s.

Postgirokonto: 0823. 0 57 00 01

Bankgirokonto: 4467. 1 02 14 84

Returadresse: KIKKERTEN, A/L Lund grendelag, 7965 Lund